

stjóra, eða hafi hann sýnt ítrekaða óhlýðni, ókurteisi eða óreglusemi, skal skóla- **86**
stjóri víkja honum úr skóla um stundarsakir eða að fullu, ef brot er alvarlegt. 13. júlí

Skólastjóri getur þó leyft nemanda, sem vikið er úr skóla á síðari helmingi
námstímans, að ganga undir lokapróf í skólanum, enda komi til meðmæli frá
meistara nemandans.

28. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð nr. 33 frá 12. marz 1956,
fyrir Matsveina- og veitingaþjónaskólann.

Samgöngumálaráðuneytið, 31. júlí 1959.

Gylfi P. Gíslason.

Páll Pálmason.

Stjórnartíðindi 1959, B. 4.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1959.

*Stjórnarskipunarlög um breyting á stjórnarskrá lýðveldisins Íslands, 17. júní
1944, undirskrifuð af forsetanum 14. ágúst 1959, nr. 51.*

Lög um kosningar til Alþingis, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 52.

Forsetabréf um þinglausnir, undirskrifað af forsetanum 15. ágúst 1959, nr. 53.

*Forsetabréf um almennar kosningar til Alþingis, undirskrifað af forsetanum
sama dag, nr. 54.*

*Lög um samkomudag reglulegs Alþingis 1959, undirskrifuð af forsetanum 17.
ágúst 1959, nr. 55.*

REGLUR

um hreindýraveiðar í Múlasýslum árið 1959.

87

6. ágúst

1. gr.

Árið 1959 skal heimilt að veiða allt 600 hreindýr í Múlasýslum. Skal veiðin
fara fram á tímabilinu 7. ágúst til 20. september. Þó getur ráðuneytið leyft veiðar
síðar á árinu, ef í ljós kemur, að eigi hefur á aðalveiðitímabilinu tekizt að ná þeirri
tölu dýra, sem heimilt er að farga, enda mæli eftirlitsmaður hreindýranna með
lenging veiðitímans.

2. gr.

Hreindýraveiðar skulu fara fram undir umsjá hreindýraeftirlitsmanns og aðstoðar-
manna, er hann kann að kveðja til.

3. gr.

Tala þeirra dýra, sem heimilað er að veiða samkvæmt 1. gr., skiptist þannig
milli eftirgreindra hreppa:

87 6. ágúst	(1) Fljótsdalshreppur	150	hreindýr
	(2) Jökulsdalshreppur	130	—
	(3) Fellahreppur	80	—
	(4) Tunguhreppur	70	—
	(5) Hlíðarhreppur	25	—
	(6) Hjaltastaðahreppur	15	—
	(7) Skriðdalshreppur	43	—
	(8) Vallahreppur	25	—
	(9) Egilsstaðahreppur	7	—
	(10) Eiðahreppur	15	—
	(11) Breiðdalshreppur	10	—
	(12) Beruneshreppur	15	—
	(13) Geithellnahreppur	15	—

Samtals 600 hreindýr

4. gr.

Auk þeirra hreindýra, sem skiptast samkvæmt framansögðu, getur ráðuneytið leyft veiði nokkurra dýra í viðbót, ef henta þykir, m. a. handa söfnum, til vísindalegra rannsókna o. fl., og koma þau dýr eigi til skipta. Ef hreindýraeftirlitsmaður telur, að hrepparnir muni eigi láta veiða þá tölu dýra, sem þeim er ætluð, getur ráðuneytið til reynslu veitt einstaklingum eða veiðifélagi, er stofnað kynni að verða, leyfi til að veiða allt að 100 hreindýr, gegn 250 króna gjaldi fyrir hvert veiðidýr. Veiðin fari fram undir eftirliti hreindýraeftirlitsmanns. Andvirði veiðileyfa þessara renni í sjóð þeirra hreppa, sem um getur í 3. gr., að frádreginni þóknun til hreindýraeftirlitsmanns fyrir eftirlit með veiðinni. Tekjur þessar skulu skiptast milli hreppsjóða í hlutfalli við fjölda þeirra dýra, sem hreppunum er leyft að veiða. Hreindýraeftirlitsmaður annast innheimtu veiðileyfagjalds og stendur hreppunum skil á á því, sem þeim ber.

5. gr.

Hreppsnefndir þeirra hreppa, sem að framan eru nefndir, sjá um veiði þeirra hreindýra, sem þeim eru ætluð samkvæmt 3. gr. Skulu hreppsnefndir, hver í sínu umdæmi, fyrst og fremst láta þá bændur, sem fyrir mestum ágangi verða af hreindýrum á beitilönd sín, njóta arðs af veiðunum, en síðan sveitarsjóð.

6. gr.

Komi í ljós í lok aðalveiðitímans, að eigi hafi verið veidd sú tala hreindýra, sem gert er ráð fyrir hér að framan, skal hreindýraeftirlitsmanni heimilt að veiða á kostnað ríkissjóðs svo mörg dýr, að alls verði felld 600 hreindýr og þá þau, sem ólífvænlegust eru. Andvirði þessara dýra gangi til greiðslu kostnaðar við veiði þeirra.

7. gr.

Þá eina má fá til þess að veiða hreindýr, er eftirlitsmaður hreindýra samþykkir. Skulu þeir fá sérstakt, skriflegt leyfi frá eftirlitsmanninum. Ber þar að greina, auk nafns og heimilis leyfishafa, hvaða tegund og stærð skotvopns (riffils) megi nota, á hvaða svæði leyfið gildi, hve mörg dýr leyfishafi megi veiða og fyrir hvern hann veiði.

Leyfishafi skal bera leyfið á sér, þegar hann er við veiðar og sýna, ef krafizt er.

Hreindýraeftirlitsmaður skal tilkynna sýslumönnum Norður- og Suður-Múlasýslu nöfn leyfishafa jafnóðum og leyfin eru gefin út, svo og ráðuneytinu.

8. gr.

87

Hreindýraeftirlitsmaður skal gæta þess vandlega að leyfa eigi að veiða hreindýr á þeim slóðum, þar sem þau eru að nema ný lönd og talið er æskilegt að þau hagnenjist, heldur á stöðvum aðalhjarðarinnar eða þar sem ætlunin er að bægja þeim frá.

9. gr.

Hreindýraeftirlitsmaður skal sjá um, eftir því sem unnt er, að veiðd séu þau dýr, sem minnstur skaði er að fyrir vöxt og viðgang hjarðarinnar.

10. gr.

Hreindýraeftirlitsmaður annast eftirlit með veiði hreindýranna, sbr. 2. gr.

Hreindýraeftirlitsmanni skal heimilt að kveðja menn sér til aðstoðar við eftirlitið á tilteknum svæðum, fjarlægum heimili hans. Kostnaður vegna slíkrar aðstoðar greiðist úr ríkissjóði eftir reikningi, er ráðuneytið úrskurðar.

11. gr.

Brot gegn reglum þessum, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 72/1954, um breyting á lögum nr. 28/1940, um friðun hreindýra og eftirlit með þeim, varðar allt að 10 000.00 króna sekt.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 6. ágúst 1959.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

Knútur Hallsson.

AUGLÝSING

88

um að niður falli frestur til að auglýsa hvar kjörskrár við alþingiskosningar 25. og 26. október næstkomandi verði lagðar fram.

19. ágúst

Samkvæmt heimild í 2. málgr. 19. gr. laga um kosningar til Alþingis, nr. 52 14. ágúst 1959, er hér með mælt svo fyrir að niður skuli falla frestur sá, sem þar er settur til að auglýsa hvar kjörskrár við alþingiskosningar 25. og 26. október næstkomandi verði lagðar fram.

Þetta birtist hér með til eftirbreynti öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 19. ágúst 1959.

Friðjón Skarphéðinsson.

Ragnar Bjarkan.

89

20. ágúst

REGLUGERÐ**um hámarkshraða ökutækja á Keflavíkurlflugvelli.**

1. gr.

Hámarkshraði ökutækja á öllum vegum lögsagnarumdæmis Keflavíkurlflugvallar er ákveðinn 35 km á klukkustund, með þeim undantekningum, er greinir í 2. gr.

2. gr.

Á eftirtöldum vegum má þó hámarkshraði vera 70 km á klukkustund:

- a) Flugvallarbraut frá aðalhlíði flugvallarins að gatnamótum Víkingsgötu.
- b) Flugbraut „F“ frá Austurbraut að Alþjóðavegi.
- c) Grjótagata.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 4. mgr. 50. gr. umferðarlaga, nr. 26 frá 1958, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi fallin auglýsing um hámarkshraða á vegum á flugvallar-svæðinu við Keflavík, nr. 44 frá 11. marz 1953.

Utanríkisráðuneytið, 20. ágúst 1959.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Henrik Sv. Björnsson.

90

17. ágúst

REGLUGERÐ

fyrir veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 18. flokki bankavaxtabréfa, samkvæmt lögum nr. 55 3. marz 1945, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa.

1. gr.

Tilgangur veðdeildarinnar er að veita lán um langt árabil gegn veði í fasteignum.

2. gr.

Veðdeildin gefur úr skuldabréf, sem hljóða á handhafa (bankavaxtabréf), sem má nafnskrá í bókum hennar, og verða þau kölluð 18. flokkur bankavaxtabréfa hennar. Öll upphæð þeirra má ekki fara fram úr 10 milljónum króna. Upphæð bankavaxtabréfanna skal talin í gjaldgengum peningum, og skulu bréfin samin eftir fyrirmynd, er bankastjórnin ákveður. Fjármálaráðherra og bankastjórar Seðlabankans, eða þeir, er til þess hafa umboð bankastjórnar Seðlabankans, rita undir þau. Í bankavaxtabréfunum skal vera útdráttur úr reglugerð þessari. Upphæð þeirra skal vera 5000 kr. og skal hvert vaxtabréf vera tölusett. Ásamt bankavaxtabréfunum skal afhenda vaxtamiða til 25 ára minnst.

Aldrei má gefa meira út af bankavaxtabréfum en sem nemur fjárhæð þeirri, er veðdeildarflokkurinn á í veðskuldabréfum.

3. gr.

90

Auk veðskuldabréfa þeirra, sem veðdeildarflokkurinn fær frá lántakendum, skal trygging fyrir honum vera:

- 1) Varasjóður veðdeildarflokksins.
- 2) Sameiginleg (solidarísk) ábyrgð lántakenda, er nemi allt að 10% (sbr. 9. gr.).
- 3) Ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til trygginganna 1—3, skal gera það í þeirri röð, sem að ofan er greint.

4. gr.

Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum veðdeildarflokksins.

5. gr.

Af bankavaxtabréfunum skal á ári hverju svara í vöxtu 7%, er greiðist einu sinni á ári, 2. janúar, gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjald-daga, skulu innleystir í Seðlabankanum í Reykjavík. Sömmuleiðis skulu vaxtamiðarnir gjaldgengir til lúkningar sköttum og öðrum gjöldum til ríkissjóðs, og skulu gjaldheimtumenn ríkissjóðs innleysa þá, ef þeir hafa fé fyrir hendi, er greiða á í ríkissjóð.

6. gr.

Veðdeildarflokkurinn er undanþeginn öllum tekjuskatti, útsvari, stimpilgjaldi og öðrum sköttum. Svo á hann rétt til að fá ókeypis eigna- og veðbókarvottorð til afnota fyrir sjálfan sig.

7. gr.

Fé veðdeildarflokksins má lána gegn veði í jarðeignum, erfðafestulöndum og húseignum með lóð í kaupstöðum og verzlunarstöðum. Enn fremur er heimilt að lána fé veðdeildarinnar gegn veði í húsum með lóð annars staðar, ef ástæður mæla með því. Lánsupphæðin má ekki fara fram úr $\frac{3}{4}$ af virðingarverði fasteignarinnar.

Þegar veðdeildarflokkurinn tekur jarðir að veði, skal virða jarðarhúsin sér og jörðina sér í lagi. Öll önnur hús skal einnig virða sérstaklega og þau vátryggð, ef verð þeirra á að koma til greina við lánveitingar gegn veði í eigninni.

Heimilt er Seðlabankanum á kostnað lántakenda, að annast vátryggingu á húsum, sem veðsett eru veðdeildarflokknunum, að svo miklu leyti, sem þau eru eigi í innlendri brunaábyrgð, sem bankastjórnin tekur gilda.

8. gr.

Eignir þær, er veðdeildarflokkurinn tekur að veði, skulu tveir óvilhallir menn, dómkvaddir eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra, þeir er nauðsynlega þekkingu hafa á slíku, virða á kostnað lánþega. Þó getur stjórn Seðlabankans, þegar henni eftir atvikum finnst ástæða til þess, sjálf nefnt til menn þá, er virða skulu. Enn fremur getur hún krafizt þess, að hreppsnefnd eða bæjarstjórn, er í hlut á, samþykki virðinguna. Eignirnar skal meta til þess verðs, sem þær eftir beztu vitund virðingarmanna hafa í kaupum og sölu, og skal virða þær með kvöðum þeim, er á þeim hvíla, hvort heldur eru skattar eða afgangur. Í virðingargerðunum skal eignunum ýtarlega og greinilega lýst. Sé það jarðeign, skal tilgreina dýrleika hennar, hve mörg kúgildi henni fylgi, upphæð afgangssins, hlunnindi hennar og kvaðir þær, er á henni kunna að hvíla. Enn fremur skal taka fram allt það, er lýtur að ásigkomu-lagi jarðarinnar í heild sinni og ræktunarástandi hennar, hvernig viðhaldi bygginga á jörðinni sé varið og önnur sérstök atvik, er hljóta að hafa áhrif á verðmæti jarðarinnar, svo sem hvort hún liggur undir skemmdum af vatnagangi, sjávangangi, skriðum, sandfoki o. fl. Þegar virtar eru húseignir, skal nákvæmlega lýsa hverri ein-

17. ágúst **90** stakri byggingu, tilgreina stærð hennar, hve mörg herbergi í henni eru, telja til allt múr- og naglfast, er henni fylgir, svo sem ofna, járneldstór o. fl., efni það, er byggingarnar eru byggðar úr, og að svo miklu leyti sem unnt er, gæði þess og enn fremur aldur bygginganna og viðhald. Að lokum skal í virðingargerðinni tekið fram, hve stór lóð sú sé, er húseigninni fylgir, og hvernig ásigkomulag hennar sé.

Hafi eignin gengið kaupum og sölum, skal kaupverðs hennar getið.

Lántakandi skal að minnsta kosti á hverjum 5 ára fresti, meðan lánið stendur, sýna skirteini, sem bankastjórnin tekur gilt, fyrir því, að veðið hafi ekki rýrnað í verði, svo að veðdeildarflokknnum geti verið nein hættu búin. Láti lántakandi farast fyrir að senda stjórn Seðlabankans þetta skirteini, má hún láta skoðunargerð af innanhéraðsmönnum fara fram á kostnað lántakanda.

9. gr.

Lántakendur skulu, auk þess að bera ábyrgð á sínum eigin skuldum, ábyrgjast sameiginlega (in solidum) skuldbindingar veðdeildarflokksins, þó eigi meira en 10% af því, sem lán þeirra voru á síðasta gjaldþaga, áður en taka þurfti til ábyrgðarinnar, en til hennar má taka, hvenær sem varasjóður flokksins eigi nægir til að standast áfallið tap. Áður en gripið er til rikissjóðsábyrgðarinnar skal jafna niður á alla lántakendur veðdeildarflokksins aukagjaldi til varasjóðs, svo sem þörf er á, allt að 10% til að bæta skaðann. Niðurjöfnun á aukagjaldi þessu skal vera í hlutfalli við upphæð lánanna. Eftir ákvörðun stjórnar Seðlabankans má skipta greiðslu þessari niður á fleiri en eitt ár.

Verði þörf á að grípa til ábyrgðarinnar til að fullnægja skuldbindingum veðdeildarflokksins, skal endurborga það án vaxta, þegar hagar flokksins leyfir það.

10. gr.

Eigi má lán nema gegn 1. veðrétti. Minnsta lán, sem veðdeildarflokkurinn veitir, skal vera 5000 krónur og skulu lánin jafnan standa á hálfum eða heilum tug þúsunda. Lánstíminn má vera allt að 25 árum, sé veðið jarðeign, vandað steinhús eða vandað timburhús.

11. gr.

Lán þau, sem veðdeildarflokkurinn veitir, má hann greiða í bankavaxtabréfum sínum eftir ákvæðisverði þeirra, en lánþegi hefur rétt til að krefjast, að bankastjórnin annist um að koma þeim í gjaldgenga peninga ef þess er kostur, en borga verður hann kostnað þann, sem af því leiðir, og verðfall. Veðdeildarflokkurinn hefur þó jafnan rétt til að greiða lánin í peningum með þeirri upphæð, sem hann getur fengið fyrir bankavaxtabréfin, eða á von á fá fyrir þau, að frádregnum öllum beinum kostnaði. Semja má um sölu bankavaxtabréfa flokksins fyrir fram í einu eða fleiru lagi, enda samþykki ráðherra sá, sem fer með bankamál, söluverðið.

12. gr.

Til þess að menn geti fengið lán úr veðdeildarflokknnum, verða þeir að fullnægja þeim skilmálum, er nú skal greina:

a. Útvega virðingargerð samkvæmt því, sem segir í 8. gr.

b. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt afsals- og veðamála-bókum um, hvort nokkur veðskuld eða önnur eignabönd hvíli á eigninni og hver þau séu, svo það sjáist, að þau séu eigi því til fyrirstöðu, að eignin geti orðið veðsett veðdeildinni með 1. veðrétti.

c. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt embættisbókum hans um, að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eigninni, eða sé það eigi unnt, þá vottorð hans um, að eignin sé vitanleg eign hans.

13. gr.

90

17. ágúst

Hver lántakandi skal greiða 1% af lánsupphæðinni í varasjóð flokksins.

Verði eigendaskipti að fasteign, sem veðsett er veðdeildarflokksnum, skal kaupandi, þegar um leið og kaupin gerast, tilkynna veðdeildinni eigendaskiptin.

Heimilt er veðdeildinni, við hver eigendaskipti, að heimta lánið borgið aftur að öllu eða nokkru leyti.

14. gr.

Vilji einhver, sem keypt hefur veð, taka að sér skuld við veðdeildarflokkinn, skal hann þegar í stað leita samþykkis bankastjórnar um það. Samþykki hún, að hinn nýi eigandi yfirtaki lánið, skal hann innan 6 mánaða frá kaupdegi sanna eignarétt sinn fyrir Seðlabankastjórninni og taka lánið að sér. Slík yfirtaka er ekki stimpilskyld.

15. gr.

Lánum þeim, sem veðdeildarflokkurinn veitir, má hann eigi segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu skyldum þeim, sem hann hefur undirgengizt.

En þá er bankastjórninni heimilt að telja eftirstöðvar láns komnar í gjalddaga undir eins án uppsagnar, ef eigi er fullnægt einhverju atriði lánskilmálanna, t. d.:

a. Ef ákvæðisgjöld eru eigi greidd á réttum gjalddaga.

b. Ef veðið gengur svo úr sér, að það eigi lengur er svo tryggjandi, sem vera skal.

c. Ef skuldunautur heldur eigi váttryggðum húsum, sem að veði eru, eða vanrækir að senda veðdeildinni kvittun hlutaðeigandi váttryggingarfélags, fyrir iðgjaldinu í tæka tíð.

d. Ef á veðið falla eftirstöðvar af sköttum eða gjöldum, er ganga fyrir kröfu veðdeildarinnar, eða nýr kaupandi vanrækir að taka að sér lán.

16. gr.

Skuldunautar veðdeildarflokksins skulu 1.—14. október ár hvert greiða vexti, afborganir og tillög til stjórnarkostnaðar og varasjóðs í einu lagi með jafnri upphæð á hverjum gjalddaga. Sérhvert lán, sem veitt er á öðrum tíma árs en nefndum gjalddaga, skal teljast veitt á næstundanförnum gjalddaga, en á næsta gjalddaga á eftir skulu vextir og gjald til stjórnarkostnaðar og varasjóðs þó aðeins takast frá 1. degi þess mánaðar, sem lánið er tekið í, til næsta gjalddaga (1. október).

Tillag til stjórnarkostnaðar og varasjóðs er $\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af upphæð lánsins, eins og hún er fyrir hvern gjalddaga, vextirnir eru 7 af hundraði á ári af höfuðstól þeim, sem í láni er á hverjum tíma.

17. gr.

Á hinum ákveðna gjalddaga má hver lántakandi, án undangenginnar uppsagnar, greiða aukaafborganir, sem þó standi á hundrað krónum, eða endurborga lánið að öllu leyti. Greiðslum þessum má hann lúka með bankavaxtabréfum 18. veðdeildarflokks eftir ákvæðisverði þeirra. Lögmætar skulu greiðslur þessar teljast, séu þær komnar til veðdeildarinnar fyrir 15. október. Á öðrum tímum árs má borga lán að fullu, ef bankastjórnin samþykkir, þó því aðeins, að það sé veðdeildinni að skaðlausu.

18. gr.

Sérhver skuldunautur, sem eigi hefur innan 1. nóvember borgað árleg gjöld sín, er hann átti að lúka á næst undangengnum gjalddaga, skal í dráttarvexti af nefndum gjöldum greiða 1 af hundraði fyrir hvern mánuð frá 1. október til borgunardags, og skal sá mánuður, sem komið er fram í, teljast sem heill.